

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Izsáky Margit*

Cím: *Korszerűsítik a Gerbeaud-t.*

Forrás: *Magyar Nemzet*

Bp.
(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

"Gerbeaud"

Idő

"1942"

Személy

16 Korszerűsítik a Gerbeaud-t?

Minden nagyvárosnak vannak óriási áruházai. Neon-betűk harsogják világgá, újságdalokon lepedőnyi hirdetések világosítják fel az embereket: „Itt minden a legolcsóbban kapható.”

Ugyanakkor vannak eldugott utcákban finom kis boltok, ahol nehéz százasokat hagynak ott a vevők egyetlenegy öreg ezüstpohárért, szelencéért, karcsúnyakú serlegért. De aki ide bemegy, tudja, hogy amit vesz, megéri a pénzt. Itt *nincs alkalmi vásár*, de amit kap, az megbízható és a világ minden táján egyformán érték.

Budapestnek van egy ilyen, már majdnem intézményjellegű boltja. Csak félve merem használni hozzá a szót, mert ez már igazán nemcsak üzlet, vendéglátó üzem, cukrászda, hanem fogalom. A Gerbeaud.

Hozzá tartozik a század elejének történetéhez, éppen úgy, mint Blaháné, a Népszínház, az operett. Egy egész polgári nemzedék tekintett sóvárogva feléje. Politikusok, mágnások, színésznők tartoztak a Gerbeaud-hoz az ő világuk volt.

A Gerbeaud hangulatához

hozzá tartoztak a régi alkalmazottak. Itt sohasem láttunk frissen bodorított, véreskörmű ifjú démonokat, a kedves és megható éppen az volt, hogy mindig ugyanaz a mosolygós

hölgy szolgálta ki a fiatal asszonyt, az, aki még a fehérruhás kisleánynak az első habos csokoládét és gesztenyepürét adta.

Ezek a tapintatos és készséges kis-asszonyok, akik jóformán hozzátartoztak az üzlethez, éppen úgy, mint a barna papírba csomagolt és egyszerű faládikában forgalomba hozott finom cukrok — lassanként eltűnődek.

Más lép a helyükbe. Fiatalabb, frissebb.

Korszerűbb kisasszonyok. Yajjon mi lesz ezekkel a régi Gerbeaud-kisasszonyokkal, akiknek egy része már közel jár az ötvenhez és ősz szálak vannak a hajjukban?

Az átalakulás

egy-két évvel ezelőtt kezdődött.

Dr. Radocza Kálmán és Tibor kiváltak az igazgatóságból — madame Gerbeaud már halott volt —, a vállalat kereskedelmi vezetését kézbe vette Kisbán (Auer) Károly, volt váci fűszerkereskedő.

A család őt bízta meg az üzlet ilyen irányú vezetésével.

Alapos reformokat

vett tervbe Kisbán:

Elhatározta, hogy korszerűvé és lendületessé teszi az üzemet.

Nem találta eléggé racionálisnak, megfelelőnek.

A személyzet szerint kijelentette, hogy jövedelmezőbbé kell tenni, nem olyan időket élünk, hogy avult üzleti elvekkkel boldogulni lehessen, a nagyobb tömegek részére is hozzáférhetővé kell tenni a Gerbeaud-t.

Egyesek szerint, egy ideig, amíg ez a friss harci lendület tartott, ezeknek az elvekknek a hatása megérzett a süteményeken.

Kétségtelen azonban az, hogy a „*helyet az ifjúságnak*” című, sokat hangoztatott jelszót eredményesen alkalmazta.

Igy például az Andrássy-úton *harminchárom évig* volt üzletvezetőnő egy hölgy. Már ötven éves volt. Ezt az idősebb dámát rövidesen meglette pénztárosnővé, majd ismét azt a feltevélt terjesztette elé, hogy ha át tudja minősíteni magát két órán belül kiszolgálónővé, akkor megtarthatja, ha nem, mehet. Ez az átminősítés megtörtént és az 50 éves hölgy kiszolgálónő lett. De így sem maradhatott sokáig, mert körülbelül hat hét múlva felmondtak neki.

Természetesen mint üzletvezetőnőnek bizonyos végkielégítés járt volna. Így ezt mellőzték...

A per folyik.

A kis Gerbeaud-ban

huszonhét évig volt egy hölgy, aki egy másik, szintén régi alkalmazottal együtt

vezette az üzletet.

Szerződéses viszonyban voltak a céggel. Leltárral vették át az árut, a hiányért szavatoltak.

Bizonyos nagyobb forgalom után százalék járt nekik, a hiányt ebből kötelesek voltak megtéríteni.

Ez a két alkalmazott is igen körülményes módon került el a Gerbeaud-ból.

Kisbán megfigyelés alá vetette őket egyéb kiszolgálónőkkel, majd detektívekkel és azt óhajtotta rájuk bizonyítani, hogy *áron alul* adták el a süteményeket.

Bizonyos krémekről volt szó...

Az üzletvezetőknek még a régi időből utasításuk volt, hogy *a romlandó holmit inkább egyék meg csak vissza ne küldjék. Ha kisebbre sikerül valamilyen sütemény, azt akkor mignon-árban adják el...*

Egy szép napon megmaradt vagy tizenöt krémes és azt mignon-árban estefelé a személyzetnek kiadták.

Ez volt a bűnük — a krémes. Ennek az alapján távolították el máról-holnapra a két üzletvezetőnőt.

A legszebb

az, hogy másfélvi viharos működés után Kisbán azonnali hatállyal kivált a cégből...

A régi alkalmazottak viszont szintén kint vannak.

Jelenleg a Gerbeaud vezérigazgatója, dr. Gulden Gyula, a Herendi porcellángyár igazgatója, aki egy Gerbeaud-unokát vett el. A műszaki igazgató helyettese Péteri Béla. A ház régi tradícióit Gnos Róbert, a műszaki igazgató képviseli, Gnost nemrégiben a kormányzó arany érdemkereszttel tüntette ki.

A Gerbeaud családi cég. Sok hozzászólás esik sok oldalról a Gerbeaud-hoz...

De ha már annyian beleszólnak, kérdezzék meg talán a közönséget is.

Mert a Gerbeaud nemcsak egyszerű üzlet, vállalkozás, „*családi vagyon*”. A Gerbeaud egy kicsit mindnyájunké is. És ahogyan a régi szép épületekre vigyáz a műemlékek bizottsága, úgy kellene vigyázni a Gerbeaud-ra is.

Izsáky Margit